

Prof.dr. E.H. Huizing en zijn Utrechtse Assistenten

Roelf Backus (1997)

www.roelfbackus.nl

Prelude: de eerste kennismaking

Mijn eerste ontmoeting met Huizing is in de herfst van 1974. Het is in het kader van een derdejaars keuzepracticum KNO in Leiden. Prof. Schmidt is wegens ziekte afwezig en Huizing, die lector is neemt voor hem waar op de afdeling.

Huizing heeft een onmiskenbaar charisma en wanneer je hem ziet lopen met snelle pas en opgeheven hoofd, een kort ringbaardje, soms nog met de voorhoofdspiegel op, dan lijkt hij warempel net een professor! De meeste indruk maakt hij echter door zijn manier van lesgeven en uitleggen: een openbaring! In het dorre woud van gortdroge hoogleraren, waarbij men soms de indruk krijgt dat ze zelf niet begrijpen waar ze het over hebben, is Huizing werkelijk een verademing. Hij kiest zijn woorden zorgvuldig, gebruikt zoveel mogelijk eenvoudige termen en weet het allemaal precies en doordacht te formuleren. Erg stimulerend is het feit, dat hij *lijkt* na te denken over gedane suggesties; opmerkingen van studenten beoordeelt hij eerst zorgvuldig alvorens ze te weerleggen of ze te beamen.

Het komt niet als een verrassing dat Huizing kort daarna wordt benoemd tot hoogleraar te Rotterdam en ik besluit na de afronding van mijn studie in 1979 daar bij hem te solliciteren naar een opleidingsplaats. Kort daarop vertelt hij mij van zijn voorgenomen vertrek naar Utrecht en ik ga op zijn aanbod in en volg hem naar Utrecht. Maart 1980 begin ik daar en wat ik al van anderen vernomen had, ging ik nu van nabij meemaken: de opleiding en het organisatietalent van Huizing.

De Domstad: Utrecht voor intellectuelen

Utrecht, begin 1980. Het is een wat vreemde kliniek de eerste tijd, wat rommelig en ongestructureerd. Struben is korte tijd interim-hoofd van de kliniek geweest om een periode zonder Sedee te overbruggen. Fred ter Horst, Rik Dix (chef de clinique), Arent-Jan Boezeman (chef de policlinique), Willem Kersing en Jan Veldman zijn de stafleden. Als parttimers zijn daar Cees Leibbrandt, Reier Siemelink en Roman Kupperman. Als Sedee-assistenten zijn daar John de Groot als hoofdassistent, Jan de Jong, Jan Burggraaf, Annetje Roodenburg en Francis Burgersdijk. Ondergetekende Roelf Backus en Arie Schipper zijn de eerste Huizing-assistenten. Er gaat veel veranderen in de organisatie van de kliniek en niet iedereen is even toegankelijk voor de soms zeer kleine details waar Huizing op let.

Het is werkelijk verbazingwekkend hoe de afdeling van los zand tot een geoliede machine wordt. Ook in vergelijking met de andere afdelingen op het oude paviljoenterrein van het AZU, is de KNO-kliniek al snel de parel tussen het grauwe AZU grind. Interne- en externe afspraken op papier, naambordjes van patiënten bij de kamerdeuren, badges op de doktersjassen, een binder voor de losse statusmappen om maar eens wat kleinigheden te noemen (die er niet waren). De vaste schema's met betrekking tot de opleiding: de stages, het boorlab, de tijd voor wetenschap, assistentenpraatjes etc. De vaste weekindeling: maandag aan het eind van de ochtend het specialistensprekuur door de hoogleraar, dinsdagmorgen de grote visite, woensdagochtend oncologie spreekuur, donderdagmiddag de papieren visite en vrijdagmiddag de stafvergadering.

Dit alles kwam natuurlijk uit de Leidse kliniek en kruisbestuiving had inmiddels ook al in Rotterdam plaatsgevonden. Wanneer je kleine onvolkomenheden in de organisatie bij hem meldde, kreeg je soms te horen dat het niet meteen de hoogste prioriteit had. Veel later, als iedereen er inmiddels aan gewend was, kwam Huizing er ineens op terug en veranderde het alsnog. Zo werd de organisatie beetje bij beetje bijgeschaafd. Vrij kort na de komst van Huizing vonden er personeelwisselingen plaats. Boezeman, ter Horst, Kersing, Kupperman en later ook Leibbrandt vertrokken naar de periferie of stopten hun parttime aanwezigheid in het AZU, John de Groot, Jan Veldman, Kees Graamans, Jan Hulk, Adriaan van Olphen en Herman Lubsen werden de stafleden, extra versterkt met de hoogleraren Gerrit-Jan Hordijk en Guido Smoorenburg plus audioloog Leo Grobben: een zware staf.

De afdeling werd trouwens ook door een kleurrijk gezelschap van niet-medici bevolkt: het amfibisch-labyrintaire duo Andries Clemens & Huub Gallé; de achter-het-oortjes Goedhart & Wolkers; Gré Hendriks, administratie (daar viel niet mee te spotten...); Mejuffrouw Weil, beheerder (...met haar ook niet); Hans van Duivenbooden, fotograaf. Zuster Metselaar, Peter Verburg, Adri van der Steen en nog vele anderen. Verder was het paviljoen-AZU op zich al een unieke locatie. Eetzaal de Brink: maximaal één kroket of ander hapje per persoon (al sprong je hoog of laag), vrijwel dagelijks bieten (zonder rij) en één maal per maand nasi goreng (mèt rij tot buiten). Of de AZU-koffie, een begrip in toxicologisch Nederland, 's morgens om zes uur rondgebracht in containers, de stekkers erin en pruttelend tot de refereeravonden 's avonds. De consulten met een koffer over straat. De portier-verwijzingen: *'Gebroken neus? Naar plastische chirurgie. Bloedneus? Naar otologie!'*

Drill instructor: de opleiding

Huizing was een voorstander van een goed gestructureerde opleiding. Behalve het functioneren in de kliniek en poli, waren daar ook de stages, het boorlab, de wetenschapsdag en de assistentenpraatjes. Aan de hand van korte capita selecta hield hij, exclusief voor de assistenten, zijn voordrachten. Uitermate praktisch en praktijkgericht. Soms kon hij wel wat lang stilstaan bij een klein detail en menig assistent herinnert zich nog levendig de instructie om wattestaafjes te draaien en daar zaten meer kanten aan dan een ieder zich kon voorstellen. Tijdens dit 'wattestokjescollege' produceerde Huizing er talloze en nog lang daarna zagen we op het prikbord op de poli door Huizing afgekeurde voorbeelden hoe 't vooral *niet* moest... Lesgeven is z'n lust en leven (**Fig. 1**). Voor de collegezaal met studenten, enkele assistenten op de eerste rij. Vervelende vragen stelde hij nooit aan ons, doch hij maakte handig gebruik van onze aanwezigheid: *'ben ik soms nog wat vergeten in dit rijtje?'*, of: *'de bekende voorhoofdspiegel, die elke KNO-arts op z'n hoofd of in z'n zak heeft...eh...mag ik die van jouw even lenen?'*... Alles duidelijk uitleggen in eenvoudige bewoordingen, de boodschap zo kort en bondig mogelijk overbrengen.

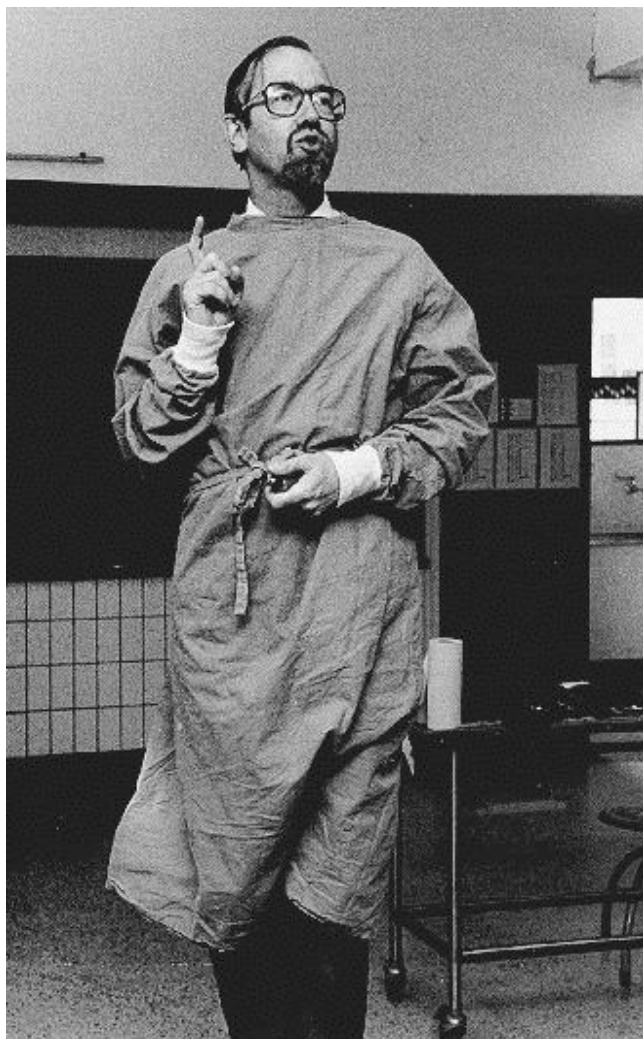

Fig. 1. Huizing als onderwijzer. Neuschirurgie cursus 1983.

Alles OK op de OK: *Huizing als operateur*

Huizing gaf altijd het goede voorbeeld ten aanzien van de zorgvuldigheid bij operatieve ingrepen. Is de juiste status aanwezig, nog even met de patiënt gesproken, links of rechts geverifieerd, flesjes met medicijnen gecontroleerd, instrumenten aanwezig, de juiste prothesen of implantatiematerialen aanwezig, injectievloeistoffen en oppervlakte-applicatiestoffen goed gescheiden houden etc. etc. Vooraf tijdens het wassen nog even een kort algemeen praatje met de assistent. Tijdens de operatie werd veel uitgelegd, veel getoond en mocht de assistent altijd veel zelf doen. Zelf nam hij regelmatig het roer even over: nog even wat boren in Citelli, wat curetteren in de rotsbeenpunt, daar zit nog wat slijmvlies in die cellen, facialis identificeren, klein duraplaatdefect, Thiersch lapje verwijderen, netjes plaatsen in de holte, Adaptic stukjes erop, tamponnetje met zalf, tragusplastiekje. Allemaal heel gestructureerd en behoedzaam, nooit paniek. *'Heb je een probleem, deel het in twee, begin met het makkelijke deel, deel het moeilijke deel eventueel weer in twee'...* Opereren deed hij het liefst met z'n vaste OK-assistente. Van een andere instrumenterende zuster zei hij eens: *'Als die assisteert heb ik altijd het gevoel dat ik twee personen tegelijk opereer'*.

Fotosensibel: foto's, dia's, films, video's

Huizing is dol op audiovisuele middelen en vooral de visuele. Er moesten daarom tijdens operaties of op de polikliniek dikwijls foto's of dia's gemaakt worden. Eerst de wond reinigen, schone doeken en instrumenten en dan pas de foto, want met betrekking tot de kwaliteit van foto's en dia's is Huizing nog gevoeliger dan een filmemulsie.

Je kon hem niet méér frustreren dan problemen met de diaprojectie. Afgezien van de slechte kwaliteit van de dia's, -dat kon natuurlijk al helemaal niet-, riskeerde je als assistent je carrière bij: verkeerde volgorde van dia's, haperende projectoren, ontbrekende dia's, vuile dia's, verbleekte dia's, ondersteboven, achterstevoren, onscherpe projectie of wat er zoal nog meer fout kon gaan. De dik-bebrilde-ultra-myope Hans van Duivenbooden -met de kleine oogjes-, de KNO-fotograaf van het AZU, heeft menig moeilijk moment bij Huizing gekend.

Poli-neurose: op de polikliniek

Maandag aan het eind van de ochtend was het 'specialistenspreekuur'. Patiënten die door perifere KNO-artsen werden ingestuurd voor een onderzoek en mening van de hoogleraar. De oudste assistent, de hoofdassistent, bereidde het spreekuur en de patiënten voor en zorgde dat het grootste deel van het onderzoek reeds was verricht. Huizing deed de anamnese en het KNO-onderzoek altijd ook nog een keer zelf en noteerde alles nauwkeurig, waarbij hij vaak hardop voorlas wat hij opschreef. Als instructie voor de assistent en co-assistent en de patiënt kreeg zo nooit de indruk, dat er achter zijn rug iets anders werd opgeschreven. Alles werd daarna nogmaals zorgvuldig aan patiënt, assistent en eventueel co-assistent uitgelegd. De definitieve berichtgeving naar de verwijzende specialist werd altijd aangekondigd met de mededeling '*we moeten hier nog even een brief over schrijven*'. Dit was echter de *pluralis majestatis*, want Huizing schreef die brief altijd zelf en meestal verrichtte hij tevens de eventuele operatie eigenhandig.

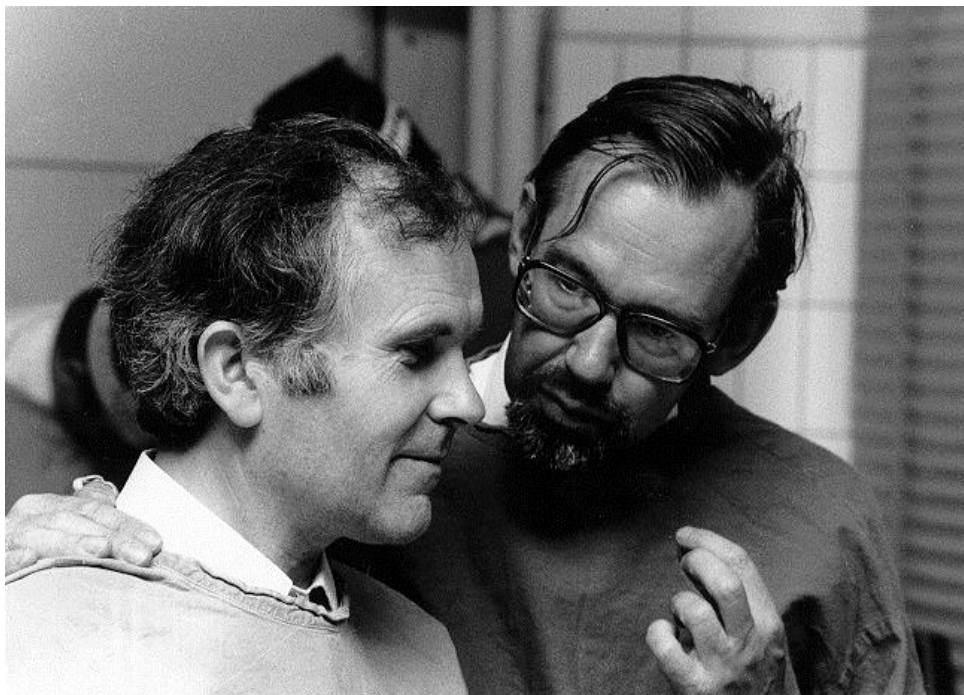

Fig.2. '*De monnik en de duivel*'. Professor Wolfgang Pirsig en Professor Bert Huizing.

De koude neus: over de internationale neuzencursus

In 1983 werd voor het eerst in Utrecht de internationale neuzencursus gehouden. Huizing had die al enkele malen in Rotterdam georganiseerd, maar nu was de tijd rijp voor Utrecht. Arie Schipper kwam op het idee om als sociaal programma voor de deelnemers een rondleiding naar *The Stupid Tower* te organiseren, maar de eerste maal waren er nauwelijks buitenlanders onder de deelnemers. De teaching-staff bestond onder andere uit Huizing en zijn buitenlandse vriend Pirsig. Bij de daar op volgende cursus kwamen daar nog Wentges, Masing, Kern, Rettinger en Hellmich bij. Ook de assistenten werden ruim betrokken bij de organisatie en de oudste assistenten mochten zelf ook deelnemen aan het practicum. Bij het prepareren van de kadavers leek de anatomiezaal wel een kloosterabdij door de pij-achtige OK-jassen die iedereen droeg. Huizing met een scherp gevoel voor humor verzoon zelf de passende titel bij de foto van hem en Pirsig (**Fig. 2**).

Een zee van tijd: de kliniek

Het kliniekwerk begin jaren '60 verschilde blijkbaar van de jaren '80 want Huizing voorspelde dat er gedurende de kliniekstage *'genoeg tijd voor nevenactiviteiten'* over was. *'Om 8.15 zaalvisite, 9.00 uur klaar, een kopje koffie, wat tamponnetjes verwisselen, de nieuwe patiënten opnemen, 10.00 uur klaar, nog even wat bellen, consultje uitschrijven....en na 11.00 ben je eigenlijk klaar'...*dacht-ie, vond-ie. Dat werd dus ruim vervelen tijdens de kliniekstage? Helaas bleek de praktijk anders en menigeen verliet, nadat de chef de clinique aan het einde van de werkdag nog even *'met 't vingertje langs de statussen was gegaan'*, vèr na zessen de kliniek. De hoogleraar liep op dinsdagochtend de grote visite. Graamans, als chef de clinique, wachtte elke dag tot de secundewijzer precies op nul stond, om exact om 08:15:00.0 uur de statuskar de eerste patiëntenkamer binnen te duwen, mét of zónder hoogleraar. In de gang zagen we dan Huizing, hijgend, de witte jas nog dichtknopend, aan komen lopen... Behoedzaam schuifelde de lange stoet lang de bedden. Daar lag al maanden een alcoholist. Hij keek de hoogleraar glazig aan: *"Jou zie ik zo graag komen, want je hebt altijd zo'n keurig verzorgd baardje"*. Tableau! Kinderen en dronkaards spreken de waarheid.

Non-volatile random acces memory: een onuitwisbaar geheugen

Huizing heeft een verbluffend goed geheugen. Daar kan menige computer nog een punt aan zuigen. Tijdens patiëntenbesprekingen wist hij zich regelmatig zeldzame patiëntencasus met naam en toenaam te herinneren en ook wanneer en waar artikelen of voordrachten over het betreffende ziektebeeld werden gepresenteerd. Ook zijn historische kennis is fenomenaal en tevens erg leerzaam. Hij is een wandelend historisch- en patiëntenarchief, met een feilloos geheugen en een verbazingwekkend gevoel voor detail. Voor gewone stervelingen om moedeloos van te worden. In de kliniek kon alleen Herman Lubsen zich met hem meten; die wist nog precies welke patiënt het jaar ervóór in zaal vier, rechts aan het raam lag...

De sigaar: de (lange) vergaderingen

Vrijdagmiddag, half vier de stafvergadering. Huizing, geflankeerd door Hordijk en eventuele andere stafleden. De Multoband open voor hem op de tafel: daar stonden de steeds weer terugkomende agendapunten in. De Multoband had het uiterlijk van een lang en wijs belezen manuscript, dus het had waarschijnlijk de Rotterdamse en Leidse tand des tijds doorstaan. In de beginperiode werd er door Huizing ook steevast een sigaartje opgestoken, natuurlijk aangeboden door de één of andere slijmerd die het ver wilde schoppen. Van Jan de Jong en Jan Burggraaf kenden we die '*foetor sigarorum*' al, maar vreemd genoeg, als de baas er één opstak volgden er ook anderen die normaal nooit rookten. Protesten van de niet-rokers hielpen niet, we moesten maar een nat lapje voor neus en mond houden! Met de jaren kwam toch nog de wijsheid en inkeer. Het gebruik ging uiteindelijk toch in rook op! Vroeg waren we nooit thuis na de stafvergaderingen, maar de jongste assistenten die de drankjes uitdeelden, maakten de vergadering redelijk draaglijk. Voorvallen op de poli of de kliniek werden nooit op de man gespeeld, iedereen kon het immers overkomen. Steevast had Huizing het allemaal al eens eerder meegemaakt. Was er voor hem dan helemaal niets nieuws meer onder de zon? Jawel, op de OK, toen hij bij het dichtknippen van een stapesprothese, het lange-incusbeen brak. '*Dat is me nou nog nooit overkomen*', sprak hij beteuterd.

Feestneus: het personeelsfeest

Kort na zijn aantreding in Utrecht organiseerde Huizing een tuinfeest bij hem thuis. De gehele kliniek was uitgenodigd maar de technici van de werkplaats in de kelder zagen het als een dermate verplichting, dat ze overwogen om het als overwerk te declareren. De assistenten hadden als cadeau een tiental goudwindes voor de vijver gekocht. Huizing gaf de vissen meteen de namen van de assistenten...en gooide ze symbolisch meteen in het diepe. Een reiger heeft ze tenslotte allemaal opgegeten... Tijdens het feest werden we allemaal vrolijk beziggehouden, een hapje, een drankje, *Lasagne* bereid door zijn echtgenote en een puzzeltocht door tuin en belendend bos. Na moeizaam geploeter door beemd en zwenkgras leverden de gevonden letters een vrolijk rijmpje over de neus op, door Huizing vertaald uit het Oudfries en aangevuld:

*De mensenneus dat is een wonder
De wortel boven, het topje onder
De rug van voren
En vleugels niet in staat tot vliegen
Zo kan die neus alleen maar liegen.*

De winnaar is in vergetelheid geraakt...

Fig. 3. Het laatste college voor studenten (17 december 1996).

Huizing: docent (**Fig. 3**), organisator, opleider, stimulator, gangmaker, denker, redenaar. En ook, geestig, spits, integer, energiek, soms oninvoerbaar, afstandelijk, precies, slim, beheerst, diplomatiek, rustig, welbespraakt, vriendelijk.

De assistenten kijken met tevredenheid en plezier terug op hun opleidingstijd bij Huizing. Recht door zee, je wist bij hem waar je aan toe was. Hij zorgde voor een goede en allround opleiding. KNO-Utrecht: een hechte groep een goede staf met een sterke motor. Ze zullen hem missen!

Moge het motto blijven:

'Het neuzen in oren zal ons nooit de keel uithangen!'

In Utrecht opgeleide stafleden en parttime stafleden begin 1980:

EIND OPLEIDING	NAAM	PROMOTIEJAAR	WERKPLAATS
01-07-1966	Kupperman, R.	1965	Wageningen † 2010
01-04-1967	Leibbrandt, C.C.	1964	Amersfoort
01-03-1969	Wijngaarden, H.A. van	1977	Amsterdam
01-11-1972	Siemelink, R.J.G.		Woerden
01-01-1974	Horst, F.J.M. ter		Wageningen † 1999
01-07-1975	Boezeman, A.J.		Utrecht CMH
20-11-1976	Dix, D.H.		Utrecht-Overvecht
01-07-1978	Kersing, W.	1983	Enschede
01-05-1979	Veldman, J.E.	1970	Utrecht AZU (Hgl)

Utrechtse assistenten, aangenomen door Sedee en gedeeltelijk opgeleid door Huizing:

01-05-1981	Groot, J.A.M. de	1987	Utrecht AZU
01-09-1981	Jong, J.H. de		Utrecht-Oudenrijn
01-08-1982	Burggraaf, J.		Ede
gestopt	Roodenburg, Mw. A.M.		
01-04-1983	Burgersdijk, F.J.A.		Amsterdam

Utrechtse assistenten, aangenomen en opgeleid door Huizing (vierjarige opleiding):

01-11-1983	Backus, R.M.		Zeist
01-01-1984	Schipper, A.		Enschede
01-10-1984	Visser, C.E.		Zeist/Eindhoven
01-01-1985	Brinkhuis, H.E.V.M.		Kerkrade
16-07-1985	Hasselt, D.G. van		Dirksland
01-08-1985	Deelen, G.W. van	1986	Amsterdam-Lucas
01-09-1986	Ruding, P.R.J.W.	1988	Apeldoorn † 2001
01-01-1987	Vrolijk, J.J.A.		Hengelo
01-04-1987	Kruit, J.		Boxmeer
01-04-1988	Mol, J.G.		Amersfoort
01-10-1988	Albers, F.W.J.	1988	Utrecht AZU (Hgl) † 2007
01-08-1989	Vos, J.J.E.	1986	Arnhem
01-10-1989	Schmidt, Mw. J.Th.	1992	Leiden AZL
01-04-1990	Helder, A.H.		Heerenveen
01-10-1990	Bauwens, L.J.J.M.	1991	Hoorn
01-01-1991	Ingels, K.J.A.O.	1991	Nijmegen
01-10-1991	Tilanus, C.C.	1996	Zevenaar/diversen

EIND OPLEIDING	NAAM	PROMOTIEJAAR	WERKPLAATS
<i>(vijfjarige opleiding):</i>			
01-04-1992	Laan, B.F.A.M. van der	1991	Groningen AZG (Hgl)
01-10-1992	Bentham, P.P.G. van	1992	Apeldoorn (Hgl)
01-04-1993	Majoer, M.H.J.M.	1994	Ede
01-10-1993	Claessen, J.Q.P.J.	1992	Groningen
01-04-1994	Verschuur, H.P.	1994	Den Haag
01-10-1994	Schuil, P.J.	1994	Helmond
01-08-1995	Teunissen, E.J.C.		Den Haag
01-08-1996	Bouman, H.	1997	Arnhem
01-01-1997	Bruintjes, Tj.D.	1996	Apeldoorn
01-10-1997	Kruij, Mw. J.M.		Voorburg

*Na het emeritaat van Huizing op 21 november 1997
verder opgeleid door Hordijk:*

01-04-1998	Cardinaal, R.M.	2001	Ede
01-10-1998	Kropveld, A.	1998	Tilburg
01-01-1998	Stengs, C.H.M.	1998	Arnhem
01-07-1999	Hemler, R.J.B.		Apeldoorn
01-02-1999	Jongejans, Mw. C.A.V.		Baarn
01-01-2000	Bolhuis, Mw. E.M. van		Enschede
01-07-2000	Lohuis, P.J.F.M.	1999	Zeist
01-01-2001	Boek, W.M.	2000	Ede
01-07-2001	Stipkovits, Mw. E.M.	2000	Sneek
01-01-2002	Tjebbes, G.W.A.		Harderwijk
01-07-2002	Bettman, R.H.R.	2004	Harderwijk

PROMOTIES

Huizing, E.H.

- 1 **Wouden, A. van der †**
- 2 **Carrière, Mw. E.G.J.**

3 **Pauw, K.H.**

- 4 **Boumans, L.J.J.M.**
- 5 **Wijngaart, W.S.I.M. van den**
- 6 **Olphen, A.F. van**
- 7 **Tange, R.A.**

- 8 **Deelen, G.W. van**
- 9 **Groot, J.A.M. de**

- 10 **Zonneveld, F.W. †**
- 11 **Albers, F.W.J. †**

12 **Ruding, P.R.J.W. †**

- 13 **Groot, J.C.M.J. de**
- 14 **Bauwens, L.J.J.M.**
- 15 **Ingels, K.J.A.O.**
- 16 **Bentham, P.P.G. van**

17 **Schmidt, Mw. J.Th.**

- 18 **Majoer, M.H.J.M.**
- 19 **Schuil, P.J.**

- 20 **Bruintjes, Tj.D.**
- 21 **Tilanus, C.C.**
- 22 **Bouman, H.**

- 23 **Stengs, C.H.M.**
- 24 **Lohuis, P.J.F.M.**

- 25 **Boek, W.M.**
- 26 **Stipkovits, Mw. E.M.**
- 27 **Cardinaal, R.M.**
- 28 **Vicheva, Mw. D.**
- 29 **Bettman, R.H.R.**

1960 Bone conduction. The influence of the middle ear.

- 1971 Botziekten in het os temporale met gehoorstoornissen.
- 1980 Gehoorbeschadiging door gentamicine, een klinisch en dierexperimenteel onderzoek.
- 1981 Endolaryngeale superolateralisatie bij tweezijdige stembandverlamming.
- 1982 The human vestibulo-ocular reflex.
- 1982 Dominant erfelijke progressieve binnenoorslechthorendheid.
- 1983 Auditieve hersenstampotentialen bij de mens.
- 1983 Degenerative ototoxic changes in the cochlea as seen in micro dissections and surface preparations.
- 1986 Studies on cochlear endolymphatic hydrops and Ménière's disease.
- 1987 Computed tomography of the petrous bone in otosclerosis and Ménière's disease.
- 1987 Computed tomography of the temporal bone and orbit. **(c.l.)**
- 1988 Functional structure of the inner ear in experimental hydrops. **(c.l.)** (Ménière).
- 1988 Experimental endolymphatic hydrops, a histophysiological study. (Ménière).
- 1989 Cell biological aspects of gentamicin cochleotoxicity.
- 1991 Intermediate filament proteins in the human audio-vestibular organ.
- 1991 Ciliary beat frequency and harmony in the human nasal mucosa.
- 1992 Histophysiological studies of the inner ear, with emphasis on endolymphatic hydrops.
- 1992 The clinical drug trial in Ménière's disease, with emphasis on the effect of betahistine SR.
- 1994 Cogan's Syndrome. A clinical and experimental study.
- 1994 Effects of mediators and neuropeptides on human upper respiratory cilia.
- 1996 On the functional anatomy of the nasal valve and the lobule.
- 1996 Click evoked otoacoustic emissions in clinical practice.
- 1997 Immune-mediated sensorineural hearing loss. An experimental approach.
- 1998 Protection against and recovery from cisplatin-induced hearing loss.
- 1999 Pharmacological manipulation of endolymph homeostasis in the cochlea.
- 2000 Insight into ciliary activity and mucociliary transport.
- 2000 Vestibular schwannomas. Aspects of biological behaviour.
- 2001 Histophysiology of cisplatin ototoxicity. Protection and recovery.
- 2002 Acoustic rhinometry.
- 2004 Imaging of the temporal bone in cochlear implant surgery.